Bijdrage aan het advies van de klankbordgroep aan de gemeenteraad van Molenlanden aangaande de plaats van windmolens in de Alblasserwaard.

**Positie van de Stichting Duurzaam Molenlanden**

De Stichting Duurzaam Molenlanden (SDM) heeft tot doel Molenlanden duurzamer te maken. Daarin past de transitie van energie uit fossiele bronnen naar energie uit duurzame bronnen.

De in de Regionale Energie Strategie (RES) genoemde transitie juichen wij dan ook toe. De vanzelfsprekendheid waarin daar de bijdrage uit windenergie wordt becijferd roept bij ons vragen op. Er zijn aanmerkelijk meer, streekeigen, mogelijkheden om duurzaam energie op te wekken. Wij denken dan onder andere aan mestvergisting.

SDM richt zich op de mens in de straat, de inwoners van Molenlanden. We beogen hen op vier terreinen te bewegen tot een positieve gedragsverandering. Op het gebied van energietransitie, circulariteit, klimaatadaptatie en biodiversiteit. In het domein waar inwoners het voor het zeggen hebben, het huis, de tuin en de buurt, zetten we goede voorbeelden van 'koplopers' in het zonnetje om 'volgers' te inspireren ook stappen in de goede richting te zetten.

SDM heeft geen opvatting of er windmolens moeten komen, wel welke omvang niet passend is in ons landschap. Daarbij achten wij het redelijk dat het landschap slechts belast wordt voor de lokale opwek-behoefte.

SDM heeft ook een opvatting hoe lokale energieopwekking gerealiseerd en beheerd moet worden. Onze stelling is: Van Molenlanders voor Molenlanders.

Dat heeft twee kanten:

Opwekking moet bereikbaar zijn voor alle inwoners, er moet sprake zijn van eigenaarschap voor ieder.

Opwekking moet ook rendement hebben voor alle inwoners. De inwoners moeten delen in het rendement van de opwekking.

Vanuit deze positie, de mens in de straat, beoordelen wij de plannen van de RES en specifiek de plannen voor het plaatsen van windmolens.

**Beoordeling plaatsen van windmolens**

In de huidige discussie gaat het over megalomane molens die feitelijk in ons landschap niet passen. De keuze wordt erg bepaald door rendements-overwegingen of anders gezegd, door economische afwegingen. Het effect hiervan is dat het voor mensen in de straat niet te bevatten is. Het is niet van hen, het voelt als een bedreiging. Te meer, omdat er signalen worden afgegeven waaruit blijkt dat er nadelige gevolgen voor de leefomgeving, voor mens en dier, aan deze enorme molens kleven waarvan de omvang nog maar nauwelijks bekend is.

Feitelijk zou deze transitie veel dichter bij mensen moeten komen. Dat kan door molens kleiner en dichter bij woonkernen te brengen. ‘Elk dorp zijn eigen windmolen’.

Naar ons oordeel brengen we zo de transitie van Molenlanders voor Molenlanders in een behapbare en beheersbare vorm die past bij de streek. Daarmee worden ook risico’s gespreid en beheersbaar.

**Het gaat om meer**

In de discussie wordt erg gefocust op de opwekkant van de transitie. Waar veel inwoners en bedrijven echter mee geconfronteerd worden is de beperking in de infrastructuur. Er zijn al heel veel Molenlanders die de goede dingen hebben gedaan door te investeren in eigen opwekking middels zonnepanelen. Zij ondervinden vrijwel dagelijks de beperkingen van het energienet. Recent kam in de media dat gemeenten bij nieuwbouw al stoppen met all-electric oplossingen en hybride verwarming kiezen vanwege de beperkte capaciteit van het energienet.

Het gevoel wat bij inwoners ontstaat bij de huidige discussie over enorme windmolens en deze signalen is dat het niet over hun energievoorziening gaat, maar over die van anderen buiten onze streek. De hier opgewekte stroom zal hen niet bereiken omdat het stroomnet dat niet aan kan.

Beperk de discussie dan ook niet tot de windmolen maar schets een totaalbeeld van een energiestructuur van opwekbron tot gebruikpunt. Benoem alle schakels die daarin voorkomen en geef aan wat er zoal moet gebeuren om het geheel werkbaar te maken. Een dergelijke schets geeft een indruk van de enorme inspanning die moet plaats vinden om deze transitie te volbrengen. Daaruit kan dan ook een realistisch tijdpad ontstaan.

Wij denken dat deze aspecten het vertrouwen van mensen in de straat in het transitieproces zal vergroten.